دغدغه

بررسی نیم‌رخ روانی-اجتماعی افراد در پدیده خودکشی

یادداشت اختصاصی

سامان توکلی
روانپزشک، رئیس انجمن علمی روان‌درمانی ایران

در روزهای اخیر، خبر خودکشی دو نوجوان در شهر اصفهان منتشر شد و در پی آن اظهارنظرهایی موافق و مخالف ارتباط آن با بازی مجازی‌ای که گفته می‌شود با چنین خودکشی‌هایی مرتبط است و نقل قول‌هایی درباره دلایل و انگیزه‌های آن در فضای رسانه‌ای رسمی و مجازی انتشار یافت. همچنین فیلمی در فضای مجازی در حال انتشار است که گفته می‌شود این دو دختر نوجوان پیش از اقدام به خودکشی با گوشی خود گرفته‌اند و حالا به فضای مجازی راه یافته است. براساس آنچه در فیلم دیده می‌شود، درک و تبیین این موارد از خودکشی با نظریه‌های معمول، کاری آسان به نظر نمی‌رسد و یادآوری کننده آن است که نیازمند اطلاعات موردی بیشتری برای آن هستیم.

در ماه‌های گذشته مکرراً با اخباری در شبکه‌ها و رسانه‌های اجتماعی روبه‌رو شده‌ایم که مواردی از خودکشی‌ها، قتل و جنایت، کودک‌آزاری و امثال آن را در جامعه ما بازتاب داده‌اند. گرچه قاعدتاً می‌توانیم فرض کنیم که چنین مواردی در همه جا و همه زمان‌ها، و از جمله در کشور ما، رخ داده‌است و می‌دهد، اما انعکاس این اخبار و جزئیاتی از آن اتفاقات که در فضای مجازی و توسط رسانه‌های مستقل انجام شده‌اند، توجه جامعه، مسئولان و صاحب‌نظران را به خودجلب کرده است. جدای از حساسیت‌هایی که در انعکاس این اخبار باید رعایت شود، و بعضاً رعایت نمی‌شوند، انتشار آنها وسیله‌ای بوده است که باعث شده آنچه در زیر پوست شهر جریان دارد، در معرض دید همگان قرار گیرد، که دیگر نتوان آنها را انکار کرد. اما متأسفانه این هشدارها و گزارش‌ها اغلب تنها توانسته‌اند موج‌هایی خبری و احساسی، و برخی اظهارنظرهای کارشناسان را به دنبال داشته باشند و بعد از مدتی به فراموشی سپرده شوند. کافی است نگاهی به اخبار حوادث ماه‌های گذشته بیندازیم تا این موارد و موج‌ها را به خاطر بیاوریم: انتشار خبر خودکشی‌ها و نگرانی از وقوع پدیده خودکشی تقلیدی، اخبار مربوط به چند مورد خودکشی پیمانی و نگرانی و اظهارنظر درباره آن، چند مورد خودکشی، دیگر کشی در پادگان‌ها و نگرانی درباره آن، چند مورد کودک‌آزاری، کودک‌ربایی و سوءرفتار و قتل کودکان و توجه به امنیت کودکان و مسئولیت جامعه و والدین در برابر آن، و اخبار تأسفبار دیگر که مرتب موج‌هایی از نگرانی، حساسیت، اظهارنظرهای کارشناسی را به دنبال خود داشته‌اند.

از سوی دیگر و به‌ویژه درباره جنایاتی مانند قتل کودکان در ماه‌های اخیر هم آنچه در عمل اتفاق افتاده؛ معطوف و متمرکز بر شخصی بوده که مرتکب جنایتی شده و در نهایت به شناسایی عامل جنایت و اجرای اشد مجازات در زودترین زمان ممکن انجامیده است، که شاید خواسته بخشی از جامعه و پاسخی به احساسات و انتظارات آنها بوده است. اما در این بین حلقه مفقوده‌ای وجود دارد که با باور من تا به آن نپردازیم، نخواهیم توانست تبیینی از بروز این وقایع در این‌جا و اکنون داشته باشیم و راهکارهای مؤثر، واقعی و عملی برای آن پیدا کنیم. تکیه بر اطلاعات و شواهد علمی معتبر بین‌المللی قطعاً مفید و کارساز است، اما اگر آن را در کنار اطلاعات دست‌اول، روزآمد و تخصصی از وقوع آسیب‌های اجتماعی در جامعه امروزمان قرار دهیم. آن‌چه کم‌بود و متأسفانه هنوز سازوکاری منسجم و مداوم برای آن وجود ندارد، وجود اطلاعات دست‌اول، دقیق و روزآمد از تک‌تک موارد این اتفاقات است. اطلاعاتی که بتواند نیم‌رخ روانی، خانوادگی، اجتماعی افراد را در بستر کلی‌تر جامعه و شرایط و عوامل کلان اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی قرار دهد تا به درکی درست از این پدیده‌ها برسد. آن‌چه به آن نیاز داریم، ایجاد نهادی مسئول است که با مشارکت تمام حوزه‌های مربوطه، از نیروی انتظامی و پزشکی قانونی و قوه قضاییه تا وزارت بهداشت و اورژانس اجتماعی، بتواند زمینه بررسی جامع این پدیده‌ها و شناخت شرایط خاص فرهنگی و اجتماعی ما در اختیار صاحب‌نظران و متخصصان قرار دهد تا بتوانند، با روشی علمی و مستقل از دیدگاه‌ها و ملاحظات سیاسی، با ایجاد تصویری روشن و منسجم از عوامل بروز این آسیب‌ها، از عوامل کلان اجتماعی تا شرایط خانوادگی و شخصی و روانی افراد، راه‌کارهای مؤثری را برای آن ارائه دهند.

نوار زرد

فیلمی که ایران را شوکه کرد

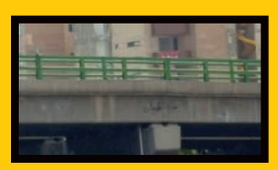

انتشار فیلم دختران اصفهانی پیش از خودکشی همه آنهایی که آن را دیده‌اند شوکه کرده است. فیلمی که در آن دختران اصفهانی پیش از خودکشی به نوعی وصیت‌نامه تصویری نوشته‌اند و با چهره‌های خندان و شوخ و شنگ به دوستانشان توصیه می‌کنند که به برادرشان سلام برسانند یا از مادرشان مراقبت کنند. آنها در این فیلم از خانواده‌هایشان می‌خواهند که لباس سیاه بپوشند اما گریه نکنند و هر از گاه بیایند و حالی از آنها بپرسند. در این فیلم نام پسرانی هم آورده می‌شود که این دختران از آنها خواسته بودند برای تماشای خودکشی‌شان با آنها همراه شوند و می‌گویند حالا فردا که فیلم را دیدید باور می‌کنید که شوخی نمی‌کردیم.

این فیلم برای اولین بار در توئیتر منتشر شده و با واکنش گسترده کاربران این شبکه اجتماعی مواجه شده است. کاربران توییتر نزدیک به ۷۰هزار کامنت زیر این توییت گذاشته‌اند که اغلب آنها درباره چگونگی رسیدن این فیلم به دست منتشرکننده یا پرسش‌هایی درباره «چالش نهنگ آبی» است.

یکی از کاربران نوشته که روز حادثه آنجا بوده و دیده که این دختران خودشان را از پل به پایین پرت کرده‌اند و حالا این بیننده حال و احوال خوشی ندارد. برخی دیگر پرسیده‌اند که چرا خانواده‌ها نسبت به انتشار این فیلم هیچ واکنشی نشان نداده‌اند، در حالی که اغلب صحبت‌های این دختران در فیلمی که منتشر شده خطاب به خانواده‌هایشان بوده است.

پیشتر خبرهایی درباره ارتباط این خودکشی‌ها با «چالش نهنگ آبی» منتشر شده بود که گویا این خبرها تکذیب شده‌اند، به‌ویژه آنکه این دختران هم در فیلم چیزی درباره نهنگ آبی نمی‌گویند. در چالش نهنگ آبی افراد در ۵۰ مرحله کارهای خطرناکی انجام می‌دهند که در نهایت به خودکشی می‌انجامد.

در حال حاضر یکی از دخترانی که خودکشی کرده‌اند زنده است و مراحل درمان پزشکی را می‌گذراند و احتمالا بعد از تحقیقات از او ابعاد مختلف این پرونده روشن‌تر خواهد شد، پرونده‌ای که این روزها به یکی از اصلی‌ترین موضوعات گفت‌وگو و اظهارنظر مردم در شبکه‌های اجتماعی بدل شده است.

قصه‌های یومیه

عکس: مهدی قربانی/ ایرنا

بدهکار شوید، پرداختش با دولت!

دولت با انبوه بدهی چگونه ضامن پرداخت بدهی دیگران شده است؟

سارا غضنفری
روزنامه‌نگار

جریان از آنجا آغاز شد که محمدباقر نوبخت، سخنگوی دولت، در نمایشگاه مطبوعات پای تریبون ایستاد و گفت: «نگران نباشید! دولت پرداخت بدهی استقلال و پرسپولیس را متقبل می‌شود. نمی‌گذاریم این دو باشگاه دچار مشکل شوند.» خبری که دل هزاران هوادار فوتبالی قرمز و آبی را شاد کرد. او تأکید کرد که کارگروهی برای احصای میزان بدهی دو باشگاه تشکیل شده است.

چهار تیم نفت تهران، پرسپولیس، استقلال و تراکتورسازی به دلیل بدهی‌هایشان در خطر حذف از لیگ قهرمانان آسیا قرار دارند و باید در چند روز آینده این مشکل را حل کنند. همین خبر باعث شد همه دست به دست یکدیگر بدهند تا این دو باشگاه را نجات بدهند. از دیگر سو، معاون نظارتی بانک مرکزی گفت: «۵۰۰میلیارد تومان خط اعتباری توسط بانک مرکزی برای پرداخت سپرده های تا ۲۰۰ میلیون تومان تعاونی منحله فرشتگان اختصاص داده شده است.» تعاونی اعتباری منحله فرشتگان، بزرگ‌ترین تعاونی غیرمجاز کشور از نظر تعداد سپرده‌گذاران و مبلغ بدهی است. حالا حرف و حدیث‌ها بر این است که تا می‌توانید بدهی بالا بیاورید و نگران نباشید چرا که دولت آن را پرداخت می‌کند.

باشگاه‌ها حق ندارند از دولت پول بگیرند

با این که نوبخت، اعلام کرده است به زودی مشکل دو باشگاه معروف پایتخت از لحاظ مالی حل می‌شود، اما رئیس فدراسیون فوتبال در تازه‌ترین صحبت‌های خود می‌گوید تا دو سال آینده باشگاه‌ها حق ندارند از دولت پول بگیرند و همه پولی که باشگاه‌ها هزینه می‌کنند باید از محل حقوق شناخته شده فوتبال، یعنی حق پخش تلویزیونی، تبلیغات و غیره باشد. مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال درباره آخرین شرایط بدهی‌های دو باشگاه سرخابی گفته است: «بدهی دو مدل است. یک بدهی است که حل نشده و مدت دارد و بعدا موعد آن فرا می‌رسد که موضوع ما نیست. بدهی که شکایت نشده و حکمی درباره آن صادر نشده، فعلا دردسرساز نیست. بدهی که منجر به حکم شده و به استیناف رفته مهم است و باید تعیین تکلیف شود.» واقعیت این است که اکثر افراد نسبت به پرداخت بدهی باشگاه‌ها توسط دولت اعتراض دارند. زنان می‌گویند ما که حق ورود به ورزشگاه و دیدن بازی تیم‌های محبوب‌مان را نداریم، چرا باید از محل درآمد ما دولت بدهی دو باشگاه را بپردازد. از دیگرسو، بحثی که وجود دارد این است دولت حق ندارد به تنهایی درباره حق مردم تصمیم بگیرد که به چه بخشی تخصیص دهد.

پرداخت بدهی فرشتگان به چه دلیل؟

در کنار پرداخت بدهی باشگاه‌ها، قرار بر این شده است که بدهی تعاونی فرشتگان نیز توسط دولت انجام شود. اما مشکلی که وجود دارد این است که چرا دولت از سهم مردم می‌خواهد بدهی عده‌ای دیگر که پول‌ها را برده‌اند پرداخت کند. «جامعه فردا» طی تماس با چند اقتصاددان دلیل این موضوع را جویا شد اما آنها گفتند حاضر نیستند راجع به این موضوع صحبت کنند چرا که انگار دستوری وجود دارد تا مشکل صندوق‌های مالی هر چه سریع‌تر حل شود. به گفته این کارشناسان، سازمان برنامه و بودجه باید پاسخگو باشد دولت چگونه با این همه بدهی‌ای که خود دارد می‌خواهد بدهی بخش دیگری را نیز برعهده بگیرد!

این حکایت پولی است که دولت بدون درمیان گذاشتن با مردم تصمیم دارد برای بدهی باشگاه‌ها و تعاونی‌های ضرر کرده هزینه کنند. در مورد باشگاه‌ها می‌گویند دولت دست از انحصار دولتی نمی‌کشد تا خودشان روی پای خودشان باشند؛ اما در مورد تعاونی‌ها شاید از اعتراض هرروزه مردم در خیابان‌ها، نمایشگاه مطبوعات و غیره خسته شده‌اند و می‌خواهند فقط ماجرا فیصله پیدا کند.

دولت بدون درمیان گذاشتن با مردم، می‌خواهد بدهی‌ها را بپردازد در حالی که خود بدهکار است

دید در شب

حرف‌های پوپولیستی علاج باشگاه‌ها نیست

پژمان راهبر
روزنامه‌نگار و سردبیر سایت ورزش سه

از کم‌اطلاعی نسبت به گفته‌های سخنگوی رئیس جمهور متعجب هستیم. چون باید درباره نحوه درآمدزایی و مشکلات این چندساله فوتبال اطلاعات کافی داشت. برخی دیدگاه‌های پوپولیستی می‌گوید با بدهی استقلال و پرسپولیس می‌توان تمام مدارس کشور را تجهیز کرد. همیشه در بحث تأمین هزینه در هر حوزه‌ای می‌توان این موارد را به زبان آورد. مثلا ممکن است بتوان گفت درباره تأمین بدهی تعاونی فرشتگان اگر دولت دارد هزینه سپرده‌گذارانش را تأمین می‌کند این افراد می‌توانستند در این تعاونی سرمایه‌گذاری نکنند.

از دیگر سو، موضوع استقلال و پرسپولیس موضوع ساده‌ای نیست که بشود به راحتی درباره‌شان قضاوت کرد. این دو تیم دو برند اصلی از صنعت اینترتین در ایران هستند که بینندگان زیادی دارند و اشتغال زیادی در ایران ایجاد کرده‌اند. وقتی دو جاینت یا تیم بزرگ در ایران داریم که البته رهایشان هم نمی‌کنیم تا با درآمدسازی بتوانند روی پای خودشان باشند و با اهرم فشاری که دارند، بتوانند اموال‌شان را زنده کنند؛ شاهد این اتفاقات نیز خواهیم بود. اموال این دو تیم در ابتدای انقلاب مصادره شده است و از طریق افرادی چون علی پروین و مرحوم پورحیدری و حجازی این باشگاه‌ها دوباره سرپا مانده‌اند، پس قبل از هر چیز باید دید؛ چرا وضعیت باشگاه‌ها به این سمت رفته است. باید دید چه شده است که باشگاه پرسپولیس از شرایط خودش خارج شده است. به‌طور مثال ورزشگاه راه‌آهن متعلق به باشگاه پرسپولیس است.

ملک بسیار بزرگ در شهرک راه‌آهن با استادیوم فوتبالی در داخلش در اختیار راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران قرار گرفته؛ البته در حال حاضر از مالکیت این ملک اطلاعاتی ندارم، اما مدتی باشگاه راه‌آهن در آنجا قرار داشت. همچنین بولینگ عبدو که اکنون در اختیار بنیاد مستضعفان است جزو اموال پرسپولیس بوده است.

درباره اموال استقلال نیز می‌توان گفت ورزشگاه دیهیم در خیابان نظام آباد که فکر کنم تبدیل به دانشکده و استخر شده است از اموال باشگاه استقلال بوده است. همچنین سالن‌های حجاب و سالن هتل ورزش و هر تأسیساتی که در خیابان وصال تهران قرار دارد، قبلا جزو اموال باشگاه استقلال بوده است. پس با این تفاسیر ما باید بگوییم دولت این اموال را به باشگاه‌ها برگرداند و اصلا کمک هم نکند. اما این حرف به این دلیل زده می‌شود که ریشه‌های مشکلات این دو باشگاه مشخص شود. دو تیمی که به‌عنوان شرکت‌های دولتی مدیرانش را دولت منتصب می‌کند و طبق سیاست‌های دولت جلو می‌روند و حتما ایراداتی را هم خود باشگاه‌ها در این مسیر داشته‌اند و حیف و میل‌هایی هم صورت گرفته است. اما درباره اعداد حیف و میل باید گفت در شرایطی اتفاق افتاده است که دولت به عنوان متصدی یک سری افراد بی‌تخصص را در مدیریت دو باشگاه گماشته است که آنها با حضورشان تاثیرات منفی گذاشته‌اند. درصورتی که اگر مدیران مناسب‌تری بر سر کار بودند، حتما شرایط این دو باشگاه متفاوت بود. همان‌طور که ایدئولوژی حذف فوتبال، نحوه اداره این دو تیم در این ۳۰، ۴۰ سال تأثیرات بسیار زیادی بر شرایط گذاشته است. ضمن این که این دو تیم، تیم‌ها و شرکت‌های دولتی هستند و قاعدتا سود و زیان این تیم متوجه دولت است.

اگر این دو تیم به جای دیگری واگذار شوند و باز بدهی داشتند می‌توان از آن نهاد انتظار داشت و به دولت هم تأکید کنیم حق ندارد بدهی این دو باشگاه را بپردازد اما در حال حاضر این دو تیم جزو اموال دولت محسوب می‌شوند. اما نکته مهم این است اگر استقلال و پرسپولیس حق خودشان را از درآمد و تبلیغات تلویزیونی بگیرند، هیچ نیازی به کمک دولت ندارند؛ اما چون این دو تیم دولتی هستند و بحث امنیتی می‌شود، حق ندارند اگر حق و حقوق‌شان در فوتبال پرداخت نشد، اعتصاب کنند و باید بازی کنند. اما وقت پرداخت بدهی‌ها که می‌شود بسیار تنها هستند و حرف‌های پوپولیستی درباره‌شان مطرح می‌شود. در واقع این شرایطی است که نه فقط این دولت، بلکه دولت‌ها برای این دو تیم به‌وجود آورده‌اند و حالا باید مسئولیتش را هم بپذیرند.

آسیب

کودکان کار دوباره «جمع آوری» می‌شوند

جامعه فردا: هیچ‌کدام از انتقادها به طرح دستگیری یا آنطور که فرمانداری و استانداری تهران دوست دارند آن را خطاب کنند «جمع‌آوری» کودکان کار، گویا قرار نیست به نتیجه‌ای برسد و این طرح همچنان ادامه خواهد داشت. حدود دو هفته پیش، مدیرکل دفتر امور آسیب‌های اجتماعی وزارت‌رفاه گفته بود در نشست مجتمع فوریت‌های خدمات اجتماعی شهر تهران مصوب شده بود که موضوع حمایت اجتماعی و جذب و توانمندسازی کودکان کار و خیابان از شمول مصوبه فوریت خدمات اجتماعی شهر تهران خارج شود و مطابق آیین‌نامه ساماندهی کودکان خیابانی به‌عهده سازمان بهزیستی و وزارت تعاون کار ورفاه اجتماعی قرار گیرد.

اما به‌نظر می‌رسد فرمانداری و استانداری تهران قرار نیست به این مصوبه اعتنایی کنند و دستگیری کودکان کار همچنان ادامه خواهد داشت. در این میان مدیران دولتی شهر تهران تلاش می‌کنند کودکان کار را به باندهای مافیایی و فروش مواد مخدر متصل کنند تا کمی از بار انتقادها به خود بکاهند. محمدحسین مقیمی، استاندار تهران در این زمینه گفته در میان این کودکان، بعضی‌ها در مشاغل سخت به‌کار گرفته شده‌اند، عده‌ای مورد استفاده باندهای مختلف توزیع مواد مخدرند و بعضی نیز مشغول تکدیگری و یا موارد دیگرند.

به گفته او، وظیفه استانداری در قبال کودکان کار در جمع‌آوری صرف، خلاصه نشده است؛ بلکه به دنبال آنیم که با این کودکان آنگونه که در «شأن کودک ایرانی است» برخورد شود، بنابراین پس از جمع‌آوری، وضعیتِ نفر به نفر آنها را بررسی و با شناسایی مشکلات هر فرد در مورد هر یک تصمیم خاصی اتخاذ کرده و متعاقباً بعضی به مراکز فنی حرفه‌ای، برخی به مدارس و دبیرستان‌ها و عده‌ای هم به بهزیستی معرفی می‌شوند.

عبارت «شأن» در طرح دستگیری کودکان کار بارها از طرف مسئولان دولتی تکرار شده است. فرماندار تهران پیشتر گفته بود که طرح دستگیری کودکان کار برای «حفظ شأن پایتخت» است. حالا هم استاندار تهران از «شأن کودک ایرانی» صحبت می‌کند؛ درحالی که همین کودکان ایرانی وقتی زباله‌گردی می‌کنند و وارد خیابان‌های پایتخت نمی‌شوند شان چندانی ندارند و کسی فعالیت آنها را رصد نمی‌کند. همین موضوع باعث شده تا فعالان حقوق کودک بارها اعلام کنند که این طرح فقط برای خالی کردن تهران از کودکان کاری است که مقابل چشم‌ها قرار دارند و برای حل ریشه‌ای موضوع طراحی نشده است. در همین حال کودکان خارجی هم که درصد بالایی از کودکان کار را تشکیل می‌دهند هیچ شانی ندارند و بدون رضایت خانواده‌هایشان برای رد مرز آنها اقدام می‌شود. استاندار تهران مدعی شده برای یکایک این کودکان برنامه‌ریزی شده است و قرار است بحث توانمندسازی آنها اجرایی شود و استانداری شرایطی ایجاد کند که کودکان بتوانند مثل سایر مردم، از یک زندگی خوب برخوردار شوند.

شهر

بررسی هزینه‌های فاقد سند در دوران احمدی‌نژاد و قالیباف

مجید فراهانی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران در پاسخ به این سوال که آیا شورای پنجم قصد دارد به ابهامات مالی در دوران شهرداران سابق تهران رسیدگی و در این زمینه شفاف‌سازی کند یا خیر، گفته شورای پنجم منتظر گزارش صد روزه شهردار درباره شرایط مالی فعلی شهرداری است. شهرداری را موظف کرده‌ایم که گزارشی جامع به ما بدهد اینکه چه چیزی تحویل گرفته‌ایم و جزئیات بدهی‌ها در چه حدی است و هزینه‌های فاقد و مشکلات مالی که به شهرداری به ارث رسیده است، چیست؟ او در ادامه اضافه کرده ۵۰ روز دیگر نه فقط گزارش‌های مالی در دوره شهرداری احمدی‌نژاد بلکه گزارش‌های زمان قالیباف هم رصد خواهد شد، چراکه در هر دو دوره حضور این افراد در شهرداری هزینه‌های فاقد سند وجود دارد که بخشی از آنها به مراجع قضائی فرستاده شده است و شورای شهر منتظر گزارش شهرداری در این‌باره است.

آسمان

ضرر ۵۱ میلیارد تومانی فرودگاه مهرآباد به منطقه ۹ تهران

شهردار منطقه ۹ تهران با اشاره به معضلاتی که فرودگاه مهرآباد برای ساکنان این منطقه ایجاد کرده است، گفته اثرات اقتصادی آلودگی هوایی که فرودگاه مهرآباد و صعود و فرود هواپیماها ایجاد می‌کنند به گونه‌ای است که شهرداری منطقه ۹ از وجود فرودگاه حدود ۵۱ میلیارد تومان ضرر می‌بیند. این در حالی است که بر اساس قانون باید عوارض فرودگاهی بابت جبران خسارت‌ها به شهرداری تهران پرداخت کند که تاکنون این مهم به خوبی انجام نشده است.

علی مفاخریان همچنین با اعلام اینکه آلودگی صوتی زیادی برای ساکنان منطقه ۹ که در کریدور پروازی هواپیماهای فرودگاه مهرآباد قرار دارند، ایجاد می‌شود، اضافه کرده با اینکه مدیریت فرودگاه قول داده بود که از ساعت ۲۴ تا ۵ صبح، پروازی در این زمان انجام نگیرد، اما ساکنان این منطقه معتقدند که با وجود وعده مسئولان فرودگاه مهرآباد همچنان پروازهای تاخیری در این زمان ممنوعه انجام می‌شود.

زنان

ایران یک پله دیگر هم در جدول شکاف جنسیتی سقوط کرد

جامعه فردا: مدیرکل بین‌الملل معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری، آخرین گزارش سال ۲۰۱۷ مجمع جهانی اقتصاد را درباره شکاف جنسیتی اعلام کرده که براساس آن از مجموع ۱۴۴ کشور جهان، ایران رتبه ۱۴۰ را کسب کرده است. این گفته‌های لیلا فلاحتی نشان می‌دهد ایران از سال گذشته تا امروز یک پله در جدول شکاف جنسیتی سقوط کرده است. در حال حاضر ایران بالاتر از کشورهای چاد، سوریه، پاکستان و یمن قرار دارد.

مجمع جهانی اقتصاد رتبه کشورها در ۴ شاخص اقتصاد، آموزش، سلامت و مشارکت سیاسی را مورد بررسی قرار می‌دهد که طبق این گزارش رتبه ایران در شاخص اقتصاد برابر با ۱۴۰ است. به گفته مدیرکل بین‌الملل معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری، ایران نسبت به مجموع کشورهای دنیا (۱۴۴ کشور) در زمینه آموزش رتبه ۱۰۰، سلامت رتبه ۱۳۵ و مشارکت سیاسی زنان رتبه ۱۳۶ را کسی کرده است.

فلاحتی با این توضیح که مقایسه رتبه ایران در سال ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ میلادی نشان می‌دهد که در ۲ شاخص آموزش و سلامت با کاهش رتبه شدید مواجه بودیم، اضافه کرده در سال ۲۰۱۷ در حوزه آموزش ۶ رتبه و در شاخص سلامت ۳۷ رتبه کاهش داشته‌ایم. این در حالی است که ایران در شاخص اقتصاد و مشارکت سیاسی تغییری نداشته است.

او درباره شاخص‌های اقتصاد و مشارکت سیاسی گفته تحولات خاصی در بعد اقتصادی نداشتیم، اما در بحث مشارکت سیاسی تنها در تعداد نمایندگان پارلمان تغییراتی داشتیم که بازهم چندان محسوس نبوده و حدود ۶ درصد از سهم پارلمان ایران در اختیار زنان است و در نتیجه تغییری در رتبه ایران ایجاد نکرده است. این شاخص به شدت به حضور زنان در مناصب وزارتی و ریاست دولتها حساس بوده و این دو عامل وزن بیشتری در تعیین شاخص مشارکت سیاسی دارند.

بر اساس گزارش مجمع جهانی اقتصاد بیشترین شکاف جنسیتی در سراسر جهان در دو حوزه اقتصاد و سلامت است؛ به‌طوری که با روند فعلی در نابرابری جنسیتی در اقتصاد، ۲۱۷ سال طول می‌کشد تا در این حوزه برابری حاصل شود. در حوزه سلامت وضعیت نابرابری‌ها در سطح جهان از سال ۲۰۰۶ بدتر شده و در مجموع چهار بعد فقط وضعیت شاخص آموزش در سراسر جهان امیدوارانه است و پیش‌بینی می‌شود تا ۱۳ سال آینده نابرابری در حوزه آموزش در سطح جهانی رفع شود. در حوزه سیاست نیز با روند فعلی در سطح جهان ۹۹ سال طول می‌کشد تا نابرابری‌ها رفع شود.

ایران در سال ۱۳۹۳ در رتبه ۱۳۷ قرار داشت و رتبه ۱۴۰ ایران در سال ۹۶ نشان از سقوط ایران در شاخص‌های برابری جنستی دارد.

خبر

زهرا ساعی، عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی:

امکان فعالیت های اجتماعی معلولین در سطح شهر بدون کمک گرفتن از فرد دیگری از مطالبات بحق معلولین است و ما در قالب فراکسیون این موضوع را به دستگاه‌ها گوشزد می‌کنیم.

رئیس پلیس پایتخت:

تنها برخورد با قلیان‌سراهای غیرقانونی در دستور کار پلیس است و برنامه‌ای برای برخورد با قلیان‌سراهای دارای مجوز نداریم.

معاون توسعه منابع انسانی شهرداری تهران:

متأسفانه استخدام‌ها بیش از حد نیاز بود و یک باره حدود ۸۳۰۰ نفر به بدنه شهرداری تزریق شد که مشکلات زیادی ایجاد کرد. از جمله آنها می‌توان به بیکاری و نبود امکانات برای تخصیص به این افراد اشاره کرد.